

Psykodynamikken:

1. Bølge: Driftsteori

Videreudvikling/Arvearter

- 2. Bølge: Egopsykologisk teori
- 3. Bølge: Objektrelationsteori
- 4. Bølge: Selvpsykologi

Kritik
 Ufuldstændig forklaring.
 Mangler en forklaring på
 tilpasning mellem drifterne og
 omverden. Man studerer ikke
 børn, mor-barn-relation eller
 pigers udvikling

Centrale begreber	Videnskabsteoretisk paradigme	Centrale personer	Udviklings/Læringssyn
<ul style="list-style-type: none"> - Drifter - Drømmetydning - Faser: oral-anal-fallisk-genital - Primær- og sekundærproces 	<ul style="list-style-type: none"> - Inspireret af naturvidenskaben og humanismen. - En biologisk forståelse. - Klassisk hermeneutik. 	<ul style="list-style-type: none"> - Sigmund Freud 	<p>Ubevidste psykiske konflikter i barndommen, former i høj grad personligheden. Drifterne var den ultimative motivationskilde. Seksualdriften var betydningsfuld for den psykiske udvikling. Barnets seksuelle udvikling blev beskrevet med faserne: oral, anal, fallisk og genital.</p>

Fundament/Erkendelsesinteresse

Freud mente at "kongevejen" til det ubevidste var gennem drømmetydning. Han mente at frie associationer kunne efterligne drømmetænkning og derved gøre det muligt at bearbejde individets ubevidste konflikter på en ny måde. Freud havde en ambition om at bygge bro mellem de sjælelige processer og biologien. Han arbejdede med patienter fra Wiens overklasse.

Muld/Historie

I begyndelsen af 1900-tallet var instinkter og medfødte dispositioner et aktuelt emne inden for adfærdsvidenskaben. Dengang havde den biologiske videnskab stor prestige. I Darwins ånd var tiden præget af den klassiske newtonske fysik. Den menneskelige adfærd blev set i vid udstrækning som motiveret og styret af instinkter. Freud var skolet i en videnskabelig tradition, hvilket påvirkede hans teorisytem.

**Psykodynamikken:
2. Bølge:
Egopsykologisk teori**

Videreudvikling/Arvearter

- 3. Bølge: Objektrelationsteori
- 4. Bølge: Selvpsykologi

Kritik

Mangel af samspil. Drifterne tillægges for meget betydning.

Centrale begreber	Videnskabsteoretisk paradigme	Centrale personer	Udviklings/Læringsyn
<ul style="list-style-type: none"> - det'et, jeg'et og overjeg'et - jeg'et og forsvarsmekanismer - jeg'et og det'et - jegstyrke - jegsvag - jegideal 	<ul style="list-style-type: none"> - Inspireret af naturvidenskaben og humanismen. - En biologisk forståelse. - Klassisk hermeneutik. 	<ul style="list-style-type: none"> - Sigmund Freud - Anna Freud - Heinz Hartmann - Erik Hamburger Erikson - René Spitz - Ernst Kris - Margaret Mahler - Anni Bergmann - Fred Pine 	<p>Jeg'et er ifølge egopsykologien den struktur, som er centrum for den psykiske udvikling. Jeg'et var udifferentierede fra fødslen, hvilket bidrog til at spædbarnet blev opfattet som passivt, magtesløst og hjælpeløst.</p>

Fundament/Erkendelsesinteresse

Freud formulerede den strukturelle model: det'et, jeg'et og overjeg'et. Han ændrede jeg'ets position til mere central, hvilket indledte en ny æra i psykoanalysen. Egopsykologien lagde vægt på samspillet mellem de medfødte drifter og jeg'et. Man antog, at jeg'et var udifferentierede fra fødslen, hvilket bidrog til at spædbarnet blev opfattet som passivt, magtesløst og hjælpeløst. Heinz Hartmann regnes som en af de mest fremtrædende egopsykologer; Han beskriver, at det er væsentligt at lave direkte iagttagelser af børn i studiet af udviklingsprocesser. For egopsykologerne var det stadig studiet af voksne patienter i psykoanalyse, der var kilden til dannelsen af en teori om børns normaludvikling.

Muld/Historie

Egopsykologien opstår som en videreudvikling af driftsteorien, og var en meget indflydelsesrig skoledannelse indenfor psykoanalysen indtil slutningen af 1950'erne. Egopsykologien er ikke nogen samlet teori. Efter Freuds død i 1939 var der ikke længere en bestemt lederskikkelse. Egopsykologien blev derfor skabt af forskellige teoretikere, hvis arbejde i nogen grad bygger på hinandens, men som i højere grad kompletterer hinanden. Den dynamiske udviklingsteori blev på flere måder knyttet til den kliniske praksis.